fotbal

NUMAI VALORILE DE PERSPECTIVĂ ASIGURĂ VIITORUL

Juniori ai anului 1967, speranțe ale fotbalului românesc. Cîți dintre ei s-au realizat? De ce mulți au dispărut? Întrebări... întrebări...

FOTBALIȘTII DIN VIDELE

Duminică, cu puțin înainte de ora prînzului, librăria din centrul orașului Videle a cunoscut o animație deosebită.

Jucătorii echipei de fotbal Unirea, din campionatul județului Teleorman, categoria I, au fost convocați aici, pentru a primi cîte un cadou (o saeoșă de voiaj) din partea conducerii asociației, ca răsplată și recunoaștere a bunei comportări avute în turul campionatului (locul IV, golaveraj 30—18).

Martori, din întîmplare, la această festivitate de premiere, am avut plăcerea de a face cunoștință cu băieții entuziastului antrenor MIRCEA CONTINEANU.

L-am cunoscut pe Onete, golgeterul campionatului județean (16 goluri marcate); l-am cunoscut pe veteranul formației, fundașul Radu (33 de ani); l-am cunoscut pe... Am cunoscut 11 jucători care, atunci cînd echipa are meci în deplasare, se scoală dimineața la ora 5 și se înapoiază acasă seara tîrziu.

Unul și același fapt prezintă semnificații deosebite, contradictorii uneori, dar totdeauna demne de luat în considerare.

O femeie frumoasă se uită în oglindă și — ici, colo — mai adaugă ceva propriei fizionomii. Cochetărie? Poate. Dar, dincolo de ea, mai putem găsi și dorința de depășire, dorința apropierii de perfecțiune.

După un timp, aceleași femei, oglinda care îi reflecta frumusețea îi evidențiază semnele marcînd scurgerea timpului. Este momentul adevărului, momentul în care constatarea impune acțiunea.

Toate aceste sumare considerente ar putea apare drept o ciudățenie de a fi consemnate în coloanele unei gazete cu profilul nostru. Le facem, însă, tocmai pentru analogia pe care o prezintă în raport cu unele ramuri sportive și, poate mai pregnant, cu fotbalul.

În fond, oglinda de care vorbeam în primele noastre rînduri, este înlocuită în funcțiile ei de rezultatele obținute în această disciplină sportivă, de discuțiile, extrem de numeroasele discuții, pe care ele le suscită. Iar rezultatele obținute în ultimii ani pledează în sensul că, deși ar fi trebuit să se impună pe primul plan, momentul adevărului mai este, din păcate, ignorat.

În virtutea acestui adevăr, în virtutea atît de numeroaselor discuții — de foarte multe ori purtate cu ignorarea evidenței — și a cel puțin tot atît de numeroaselor planuri de măsuri de redresare, situația rămîne neschimbată.

Pe plan local, cît și pe cel mai larg al situației fotbalului românesc în contextul celui mondial, nu se evidențiază nici un pas hotărîtor spre o calitate satisfăcătoare. Echipele de club părăsesc, din primul sau al doilea tur, marile competiții europene la care participă. Reprezentativa națională pendulează, în funcție de adversar, între mediocru și satisfăcător. Fiecare rezultat în parte este discutat, dar discuțiile — în majoritatea cazurilor — se rezumă la cauze periferice, cele majore fiind lăsate la o parte pentru a nu jigni orgoliul unora și altora, de parcă rezultatele ce se obțin nu jignesc — și mai grav — orgoliul întregii mase de iubitori ai fotbalului din țara noastră. Mai mult decît atît, aceste rezultate — și unele dintre ele chiar cînd, cifric, consemnează victorii — sînt în contrast flagrant cu cheltuielile, cu investițiile care se fac în acest domeniu. Se naște, deci, cu hotărîre întrebarea dacă aceste investiții corespund sau nu principiului de productivitate. Mai ales ținînd seama de faptul că ele se revarsă ca dintr-un corn al abundenței.

În virtutea unui ceas al adevărului — ceas care nu de azi sau ieri a sunat — apreciem că trebuie să se producă o restructurare de atitudini din partea unora dintre factorii care concură la progresul acestui mult discutat fotbal, la o ierarhizare a diverselor probleme ce se impun rezolvate.

Nu avem intenția să afirmăm că am descoperit piatra filozofală și nu intenționăm să pozăm în alchimiști ai celui de-al XX-lea veac și să transformăm plumbul în aur. Dar, rațiunea ne arată că în raportul existent între dorința noastră de a vedea fotbalul românesc pe o altă treaptă decît aceea pe care îl situează rezultatele din ultimii ani și rezervele lui interne, există, așa cum au existat totdeauna, valențe care nu sînt valorificate.

Știm prea bine că munca albinei în stup și în afara lui nu este spectaculoasă, că uneori trece chiar neobservată, dar tot atît de bine cunoaștem că mierea este dulce. Or, munca de perspectivă, acea muncă la al cărei capăt vor veni și satisfacțiile, este grea și, de cele mai multe ori, anonimă. Însă pentru obținerea rezultatelor de natură să scoată fotbalul românesc din anonimat este necesară renunțarea la propriile noastre orgolii, la spectaculozitatea de moment a muncii noastre și a unor rezultate care — experiența de ani de zile ne-o arată — intră în sfera efemerului.

Să renunțăm la glorii trecute care astăzi trăiesc din amintiri, să renunțăm la senatorii de drept și la vedetele care nu slujesc decît propria lor strălucire (și asta numai pînă-și cucerese poziția de senatori de drept), să renunțăm la tot ceea ce a fost marcat cu semnul falsei valori și să nu renunțăm la viitor.

Să avem curajul de a accepta — temporar — înfrîngeri, dar să nu acceptăm sugrumarea în față a valorilor care se lovesc — paradoxal — de „impedimentul" tinereții. Și sub acest aspect subscriem la tendința de întinerire a naționalei, care s-a produs cu prilejul meciului cu Elveția.

De asemenea, străvechiul dicton al „omului potrivit la locul potrivit" are în el germenul reușitei. Dar și acest dicton va trebui aplicat cu corectivul omului ce se dovedește potrivit prin rezultatele atent verificate — în prezent — și nu al celui căruia numai trecutul îi conferă această calitate. Iar proiectele de măsuri ale acestora, oricît ar părea de complete, să fie supuse unei largi discuții, căci capacitatea creatoare a maselor poate aduce, chiar și în detaliu, ameliorări salutare.

Niki Mihail BURILIANU

Între două toamne...

(Urmare din pag. 1)

au de jucat două partide pe teren advers) se va califica.

Neignorînd posibilitățile recunoscute ale portughezilor, este de așteptat ca ei să facă totul pentru a reuși o „breșă" la Zürich. Cu atît mai mult cu cît prima lor tentativă, cea de pe stadionul Karaiskakis, a eșuat după ce, așa cum scrie ziaristul portughez Carlos Miranda, coechipierii lui Eusebio *„au avut pasărea în mînă"* (La 1—0 pentru Portugalia, echipa gazdă a avut momente de intimidare, în care oaspeții puteau să-și mărească avantajul pe tabela de marcaj).

Din această luptă pentru cucerirea punctelor „afară", nu trebuie și nu putem exclude echipa României care (element suplimentar) are în fața națională Greciei un palmares pozitiv, reușind victorii chiar pe terenul viitoarei gazde a partidei de la 16 aprilie. Oare nu este posibilă o recidivă, chiar în acest meci — să recunoaștem, greu — a performanțelor reușite în aceeași companie de către fotbaliștii români? Noi credem că da. După cum nici în țara cantoanelor un singur punct nu reprezintă un scop irealizabil. Teoretic, aceste puncte nu sînt inaccesibile, în cucerirea lor putînd fi investite speranțe cu temei.

Ajungem astfel la prima deosebire dintre cele două toamne.

Dacă la sfîrșitul toamnei anului 1967 NU MAI SPERAM NIMIC, la încheierea actualului sezon PUTEM SPERA. Este adevărat că, la ora asta, fac calcule și speră și Otto Gloria și antrenorul elvețian Ballabio și cel grec Georgiades. Tot teoretic vorbind, șanse asemănătoare au și ei!

Un lucru este însă incontestabil: pînă la viitoare experiențe, putem încălzi în retorta speranțelor vise care acum un an deveniseră cenușă...

Vrînd să parăm reprosul ascuns uneori în zicala „românul se naște poet", pe care-l pot declanșa (prin ricoșare) speranțele mărturisite în privința C.M., ne vom sprijini și pe cîteva semne ivite în sezonul internațional recent încheiat.

Spre deosebire de toamna trecută, cînd, după cea de a doua partidă cu echipa R. D. Germane, întregul randament al muncii cu echipa reprezentativă era dominat de un mare semn de întrebare, iar de către unii, mai radicali, această muncă era considerată un evident și total bluf, la ora actuală se poate spune, fără teama de a arbora steagul roz al naivității, că s-a făcut un prim pas (mic dar real), de ultimă oră, în alcătuirea echipei naționale: ÎNTINERIREA EI, TITULARIZAREA (chiar fortuită) A TINERILOR DUMITRACHE, DOMIDE, GORNEA, BOC REPREZINTĂ FAPTE POZITIVE NOTABILE.

Mai puțin rutinați, dar cel puțin la fel de talentați ca și predecesorii lor, acești jucători par să fi adus un suflu nou în echipă, pompînd vitalitate, temperament și curaj acolo unde înainte tronau lipsa de energie, îngenunchierea rapidă, demoralizantă, indiferența, blazarea în timpul disputelor pentru victorie.

Acești tineri ne-au forțat încrederea nu numai pentru că POT să facă fotbal de calitate, ci și pentru că VOR să lupte și luptă pînă la capătul puterilor atunci cînd poartă tricoul național.

★

...Ne gîndim că în sezonul viitor ar trebui, în sfîrșit, să fie eliminate greșelile săvîrșite, an de an, cu o perseverență poate naivă, poate diabolică...

Credem că a sosit vremea să se renunțe, definitiv, la o serie de compromisuri.

a) Așteptăm ca prima întrecere a țării la fotbal, campionatul, să fie, în sfîrșit, privit cu tot respectul și cu toată răspunderea ce i se cuvine, deoarece este singura sursă reală a verificării valorilor la nivelul reprezentativei;

b) Credem că a sosit (în sfîrșit) vremea renunțării totale la partide pregătitoare sau testmeciuri în companii obscure, în care scopul edificării nici nu poate fi conceput. Sînt de preconizat, în schimb, meciuri cît mai multe cu echipe de la care să se poată învăța, în locul falselor întîlniri care spoiesc pe dinafară o firmă ruginită pe dinăuntru;

c) Este de dorit lichidarea definitivă a pompierismului din munca de selecție a reprezentativei, sistemul titularizării de ultim ceas a jucătorilor cu „nume", dar lipsiți de formă sportivă;

e) Ne exprimăm opinia că (avînd destule exemple nefericite în materie) partida cu echipa Greciei trebuie pregătită cu o grijă... farmaceutică, din timp, luîndu-se cu hotărîre măsuri pentru prezentarea echipei în condiții de maxim randament la 16 aprilie.

A sosit, credem, vremea ca fotbalul românesc — care, din cînd în cînd, ne prilejuiește cîte o satisfacție autentică (vezi meciurile cu echipele R. F. a Germaniei și Angliei) pentru ca apoi să ne ofere amare decepții — să-și depășească condiția (și cea spirituală) de etern minor, luîndu-și, în sfîrșit, și de ce nu chiar în primăvara viitoare, majoratul.

BAROMETRUL FORMEI SPORTIVE a Diviziei A de fotbal - Turul

pe baza notelor acordate jucătorilor de ziarul „Sportul"

	MEDIA ETAPELOR I-XV	FAȚĂ DE MEDIA DIVIZIEI
EXCELENTĂ		
F. BUNĂ		
BUNĂ		
U.T.A	7,3	+ 0,6
DINAMO-BUC.	7,1	+ 0,4
„U" CRAIOVA	7,0	+ 0,3
MEDIOCRĂ		
JIUL	6,9	+ 0,2
ASA	6,8	+ 0,1
DINAMO-BACĂU	6,7	(=)
PETROLUL	6,7	(=)
RAPID	6,7	(=)
CRIȘUL	6,7	(=)
„POLI" IAȘI	6,6	- 0,1
STEAUA	6,6	- 0,1
„U" CLUJ	6,6	- 0,1
F.C. ARGEȘ	6,6	- 0,1
FARUL	6,5	- 0,2
PROGRESUL	6,4	- 0,3
VAGONUL	6,3	- 0,4
DIVIZIA A	6,7	

Tabelul reprezintă clasamentul mediilor obținute în cele 15 etape de echipele Diviziei A de fotbal. Mediile echipelor au fost calculate pe baza notelor acordate jucătorilor la fiecare meci. Deci, acest tabel constituie sinteza formei sportive, a valorii arătate în tur. Semnul + arată plusul față de media Diviziei A, care a rămas neschimbat: 6,7. Semnul (=) arată echipele care au realizat exact media Diviziei A. Minus au acele echipe care au rămas sub nivelul mediei Diviziei A. Tabel realizat de **B. HOROS**

LOTO—PRONOSPORT

AMĂNUNTE DESPRE CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI

La 1 ianuarie 1969 are loc concursul special Pronoexpres al Revelionului, la care se atribuie în număr nelimitat autoturisme „Fiat 1800", „Dacia 1 100" și „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio. Prin tragere la sorți se mai atribuie 20 autoturisme și 40 de excursii în Bulgaria pe litoral — Nisipurile de aur. Se mai acordă premii în bani de 10 000 lei, 5 000 lei, 1 000 lei etc. Se efectuează 9 extrageri însumînd 50 de numere. Participarea la acest concurs se face cu două taxe de participare la alegere: cu 6 lei varianta, valabile la ambele extrageri obișnuite de la faza I și la cele 6 extrageri suplimentare de la faza a II-a; cu 15 lei varianta, valabile la toate cele 9 extrageri de la cele 3 faze.

Este bine de reținut faptul că biletele seria C de 15 lei asigură participarea la toate extragerile la care se acordă premii obișnuite în bani, premii suplimentare gratuite în autoturisme prin tragere la sorți și bani, precum și premii speciale în autoturisme nelimitat, excursii și bani.

PRONOEXPRES

Tragerea concursului nr. 52 din 25 decembrie

EXTRAGEREA I: 11 35 39 45 38 36. FOND DE PREMII: 394 234 lei.

EXTRAGEREA A II-A: 33 32 10 6 25 29 12. FOND DE PREMII: 317 785 lei.

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea Loto din 20 decembrie

Categoria I: 1 variantă întreagă a 61.247 lei și 3 variante sfert a 15.311 lei; a II-a: 55 a 2.296 lei și 20 a 574 lei; a III-a: 103 a 1 402 lei și 112 a 350 lei; a IV-a: 338 a 195 lei și 603 a 123 lei; a V-a: 621 a 312 lei și 1.043 a 78 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de participantul BOAMFĂ GHEORGHE din Făgăraș, jud. Brașov.

Universitatea conduce în campionatul municipiului București pe echipe mixte

Etapa a II-a a campionatului municipiului București pe echipe mixte a programat opt întîlniri soldate cu următoarele rezultate:

Universitatea — Steaua A 9-7; Universitatea — Șc. sportivă nr. 1 16-0; Progresul B — Șc. sportivă nr. 1 10-6; Progresul B — Steaua B 6-10; Progresul A — Steaua B 11-5; Progresul A — Șc. sportivă nr. 1 16-10; Steaua B — I.E.F.S. 10—6; I.E.F.S. — C.P.M.B. 16—0.

În clasament conduce echipa Universitatea care a cîștigat pînă acum toate cele 5 întîlniri susținute.

HANDBALIȘTII BĂCĂUANI LA TURNEUL DE LA ROSTOCK

Între 2 și 5 ianuarie, se va disputa la Rostock (R.D.G.) tradiționalul turneu internațional de handbal masculin dotat cu „Cupa orașului Rostock". Prezența unor teamuri dintre cele mai valoroase — *DHfK Leipzig, Honved Budapesta, Spartak Sofia, HG Copenhaga, Empor Rostock*—competiția se anunță extrem de interesantă și disputată. Handbalul românesc va fi reprezentat de echipa Dinamo Bacău care urmează să facă deplasarea în 30 decembrie.

★

Astăzi, echipa masculină de handbal Dinamo București susține la Hamburg primul său meci din turneul pe care-l întreprinde în R.F. a Germaniei.

Handbaliștii români vor mai evolua în localitățile Hessen, Lübeck și Kiel.

VOLEI LA ZI

● În partida restanță dintre echipele *Politehnica Timișoara* și *Politehnica Galați*, după aproape 100 de minute de joc viu disputat, studenții gălățeni au obținut victoria cu 3—0 (14, 12, 14). S-au remarcat: *Coste, Vraniță* (Timișoara), respectiv *Udișteanu, Sőcs* (Galați). *(P. Arcan* — coresp. principal).

● *Federația de volei anunță o nouă perioadă de transferări: 1—15 ianuarie 1969.*

SPECTACOL PE GHEAȚĂ PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

Pentru micuții amatori de patinaj, ca și pentru cei care ezită încă să se avînte pe lunecuș, după-amiaza de azi le rezervă surpriza unei adevărate sărbători. La patinoarul Floreasca, începînd de la ora 15, vom retrăi emoțiile basmelor copilăriei, transpuse într-un festival pe gheață. Căci, *„În lumea basmului"* se numește spectacolul prezentat în organizarea Consiliului municipal al organizației pionierilor și al C.M.E.F.S. În cadrul programului, își vor da concursul actori de la teatrele din Capitală și patinatori fruntași bucureșteni.

SPORT și MAFIA

Otravă în coș (II)

de LAMBERTO ARTIOLI

Expuși riscului pe care îl prezintă venalele mașinațiuni din spectacolul-afacere, jucătorii-studenți erau vulnerabili în fața corupătorilor, pentru că aceștia puteau să-i ispitească ușor în același mod insidios folosit și în jocul de noroc. Pariurile aveau, de fapt, la bază diferența de scor final între cele două echipe și nu cereau să indici pur și simplu pe învingător. Jucătorii mituiți își îndeplineau misiunea cu atîta abilitate, încît, în fiecare ediție a campionatului, diferența de scor era întocmai realizată de cel puțin 15 ori. Sistemul oferea corupătorilor posibilitatea de a-i convinge pe jucătorii apropiați lor cu propuneri care păreau să reducă la minimum dimensiunile incorectitudinii ce o săvîrșeau. Într-o zi corupătorul Gallazzo i-a spus unuia din jucători: „Băiete, ce deosebire e dacă învingi la 8 puncte diferență în loc de 10? N-o să înșeli așteptările nimănui, nici ale antrenorului, nici ale echipei și nici ale

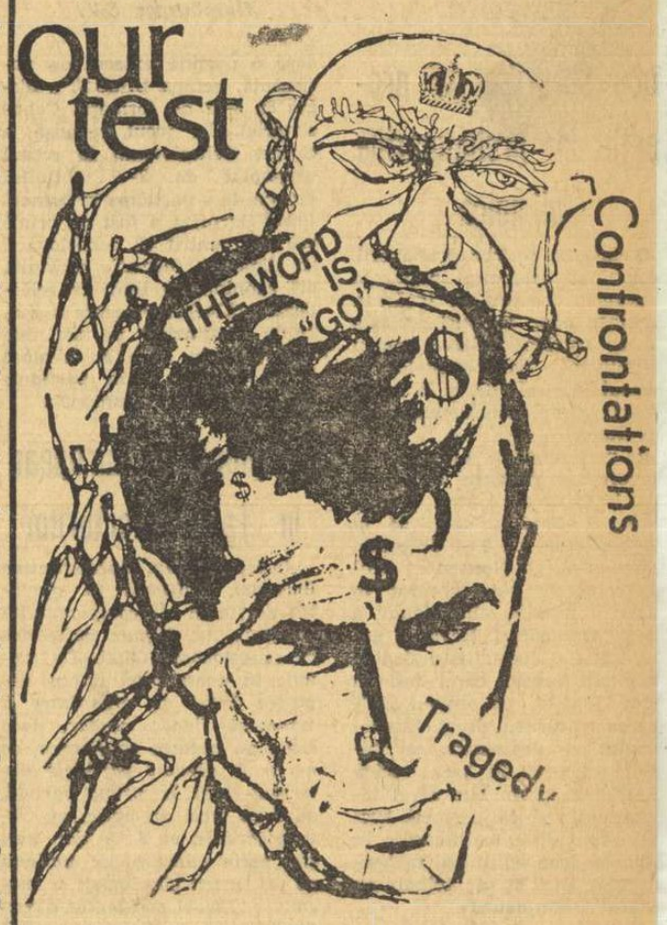

Desen de N. CLAUDIU

universității; noi nu-ți cerem să faci în așa fel ca echipa ta să piardă meciul. Nu. Îți cerem numai să joci ceva mai slab. Toți fac afaceri de pe urma baschetului. De ce n-ai face și tu? Nu fii prost, băiete. Uite aici o mie de dolari pregătiți pentru tine, dacă zici da".

Cînd băieții care vînduseră vreun meci își dădeau seama de gravitatea faptei săvîrșite și spuneau corupătorilor că n-ar vrea să se mai amestece în afacerile lor murdare, intervenea — cu multă promptitudine — lovitura de pumnal a șantajului, prin care jucătorul ce spusese „da" la început, răminea în mod inevitabil, strivit de angrenaj.

În aceeași clipă în care doi polițiști conduceau la carceră trei jucători de la Long Island University, *antrenorul echipei,* Clair Bee, *îi declara lui* Stanley Frank, *de la „SATURDAY EVENING POST":* „Am fost un imbecil naiv, dar eram sigur de băieții mei, ca de mine însumi. Aveam impresia că-i cunosc foarte bine. Cum să n-ai încredere în Adolph Rigos, de pildă, căpitanul echipei? E un veteran de război decorat cu Steaua de bronz cu cinci panglici. M-am dus la biserică cu el, cînd i-a murit tatăl. A plîns pe umărul meu... Și încrederea pe care o aveam în Eddie Gard era atît de mare, încît mă determinase să le spun celorlalți băieți din echipă să i se adreseze totdeauna lui pentru directive pe teren. Dar, închipuiți-vă, Gard era chiar omul de încredere al corupătorului Gallazzo. Dick Fuertedo și Lou Lipman veneau adesea în casa mea. Lui Nat Miller, care fusese grav rănit la umărul drept în război, i-am spus, într-o zi, că nu am încercat pentru nimeni altul atîta respect ca pentru el, dat fiind curajul și tăria de caracter care-l însuflețeau în timpul meciurilor. Mă încredeam atît de mult în Jack Goldsmith, încît îi dădusem voie să tragă la coș oricînd voia. Shermann White și Le Roy Smith au petrecut lungi perioade de odihnă la liniștita mea fermă din Manorton, aici lîngă New York. Vă amintiți că, o dată, un restaurant din Oklahoma a refuzat să îi servească pe unii din jucătorii mei de culoare; ei bine, am mers împreună cu ei și am mîncat în bucătărie. Acum doi ani, cînd un hotel din Missouri mi-a trimis cîțiva jucători negri să doarmă în camerele oamenilor de serviciu, am amenințat că nu mai dau voie echipei să intre pe teren. O zi mai tîrziu m-am repezit în stradă să înfrunt un individ care mă ofensase la telefon tocmai pentru faptul că adusesem în hotelul în care locuiam eu, pe lîngă jucătorii albi și pe sportivii de culoare.

Credeam că sînt un adevărat tată pentru ei — *încheie cu tristețe Clair Bee* — și totuși, acești băieți au refuzat mîna pe care le-am întins-o preferînd-o pe cea a corupătorilor. Cum de-au putut să facă una ca asta?"

Din cei 32 de jucători implicați în scandal, 14 au fost închiși. Judecătorul Saul S. Streit *din New York, care i-a judecat, și-a exprimat foarte clar, fără ocolișuri, părerea asupra acestui caz.* „Am descoperit, printre altele — *declară el, în revista „Collier's" din 29 decembrie 1951* — că baschetul amator este comercializat, aș zice chiar că este pur și simplu profesionist. Diferite tertipuri, fraude și, poate, documente false au fost utilizate pentru a-i înscrie în Colegii pe studenții care nu îndeplineau condițiile de intrare. Colegiile au încălcat flagrant regulile amatorismului. Chiar și antrenorii sînt vinovați pentru că atrăgeau în mod ilegal, angajau și fi subvenționau pe jucători, ei care ar fi trebuit să respecte regulile amatorismului. După părerea mea, nu se pot sustrage acuzării nici chiar funcționarii administrativi; rectorii mai ales ar trebui să fie considerați răspunzători pentru cea mai mare parte a scandalurilor provocate de pariurile făcute la meciurile de baschet. Au fost cazuri, cînd ei au dat înalta aprobare unor programe sportive aducătoare de profituri, servindu-se de sportivi ca să obțină încasări mari, din vinderea biletelor. Au mai făcut-o, de asemenea, pentru a spori prestigiul institutului sau universității, în vederea creșterii numărului celor înscriși și pentru a menține liniștea în mijlocul disciplinilor. N-au vrut să înțeleagă că meciurile trebuie jucate într-un spirit sportiv și pentru destindere, nu pentru a obține cîștiguri. Goana pentru angajarea de jucători este de-a dreptul imorală".

Judecătorul apreciase just situația. Jucătorul Ralph Beard, *unul dintre studenții corupți de la* Kentucky, *a recunoscut într-adevăr:* „Da, Streit are dreptate în ceea ce privește angajarea începe toate relele". Alex Groze, *din aceeași echipă, în clipa în care a fost arestat a spus ziariștilor:* „O dată și o dată, cînd o să fiu mai bine dispus, cînd toată această afacere murdară va lua sfîrșit, mi-ar place să povestesc adevărata istorie a angajării noastre, a jucătorilor. Cînd un student începe să adulmece mirosul dolarului, s-a sfîrșit. Fiindcă un dolar cheamă alți; mai mulți dolari cheamă și mai mulți. Corupătorii știu acest lucru și profită de situație. Dacă acum am căzut-o la mîini, asta se datorește tocmai faptului că slăbiciunile noastre, de studenți lefteri, sînt bine cunoscute de corupători".

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — et C.-Milano)